

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobkyně: **V. M.,**
nar. X, st. přísl. Běloruská republika,
bytem X,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2024, č. j. OAM-28/ZA-ZA15-ZA20-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto, že je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o

azyly“), a řízení bylo z tohoto důvodu podle § 25 písm. i) téhož zákona zastaveno, neboť žalobkyně neuvedla novou azylově relevantní skutečnost, která by jí nebyla objektivně známa již v době řízení předchozího.

2. Rozhodnutí žalovaného žalobkyně považuje za nezákonné, nepřezkoumatelné pro vady správního řízení a nedostatečně odůvodněné. Nebyl dostatečně zjištěn skutečný stav věci, neboť podklady rozhodnutí nebyly aktuální. O udělení mezinárodní ochrany žádá z důvodu zhoršení politické situace v Bělorusku, kdy uvedla příběhy perzekvovaných osob. V jejím případě je dán důvod pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu. Své politické aktivity ve správním řízení uvedla, aniž by je žalovaný vyvrátil. Žalovaný její žádost zamítl mimo jiné proto, že nebyla členkou politické strany, realita je podle ní nicméně taková, že drtivá většina politických vězňů nebyla nikdy příslušníkem politických stran.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby, žalobkyně neuvedla nové azylově relevantní skutečnosti, pro něž by bylo možné se žádostí znovu meritorně zabývat.
4. Při jednání dne 26. 2. 2025 žalobkyně předložila listiny osvědčující, že vůči jejímu bratrovi je v roce 2025 vedené trestní řízení za urážku běloruského prezidenta na síti Telegram dne 2. 3. 2022. K výzvě soudu, aby předložila své tvrzené příspěvky na sociální síti, žalobkyně i přes nahlédnutí do svého účtu na sociální síti tyto příspěvky nenalezla a soudu nepředložila.
5. Z obsahu správního spisu vyplynuly následující podstatné skutečnosti pro rozhodnutí ve věci samé:
6. Dne 11. 12. 2020 žalobkyně poprvé požádala o udělení mezinárodní ochrany z důvodu obavy z bezdůvodného zadržení v Bělorusku a nemožnosti návratu do ČR. Rozhodnutím žalovaného ze dne 16. 2. 2022, č. j. OAM-851/ZA-ZA11-ZA21-2020 nebyla žalobkyni udělena mezinárodní ochrana, neboť dle žalovaného žalobkyni nehrozí azylově relevantní pronásledování ani vážná újma. Žaloba byla zamítnuta rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 25. 7. 2023, č. j. 13 Az 12/2022-31, z důvodu účelovosti žádosti za účelem legalizace pobytu, přičemž žalobkyně *neuvedla případ, kdy by vůči její osobě došlo k jednání, které by se dalo považovat za pronásledování ve smyslu zákona o azylu*. Kasační stížnost byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu č. j. 10 Azs 238/2023 – 30, dle kterého žalobkyně *v žádosti o mezinárodní ochranu ani kdykoli později svůj azylový příběh nekonkretizovala. Uvedla, že podle zpráv od jí blízkých osob jsou lidé v Bělorusku bezdůvodně zadržováni a bití, nijak ovšem nevysvětlila, proč se obává, že se obětí represí v případě návratu stane právě ona. Nevysvětlila ani to, proč o mezinárodní ochranu požádala nikoli v krátkém časovém odstupu od nedemokratických prezidentských voleb (které v Bělorusku proběhly v létě 2020), ale až o půl roku později (krátce před termínem vycestování stanoveným ve výjezdním příkazu)*.
7. Dne 7. 1. 2024 podala žalobkyně novou žádost o mezinárodní ochranu. O politiku se začala zajímat, když začaly protesty v Bělorusku v roce 2020, nebyla však členkou žádné politické strany ani skupiny. V té době psala komentáře na Instagram pod příspěvky jiných lidí, sama žádné články nepublikovala. Do ČR poprvé přijela na studentské vízum v listopadu roku 2018, do Běloruska se krátkodobě vracela. Do ČR přicestovala v lednu 2020 autobusem přes Polsko. Od té doby už ČR neopustila, studuje zde. Bojí se vrátit do vlasti, může být odsouzena, orgány domovské země kontrolují všechny občany vracející se z Evropy, jejich mobilní telefony, kontakty, veřejná vystoupení, zda nejsou členy skupin, které píší pravdu o dění v Bělorusku. Má strach, protože je členkou sociálních internetových skupin Zerkalo, Nexta a Belsat na Instagramu a Telegramu. V první jmenované skupině napsala asi osm

příspěvků na podzim roku 2020, pokud je najde, doloží je žalovanému. Ve zbylých skupinách pouze četla příspěvky. Zjistila, že si běloruské orgány vezmou telefon, jdou na různé platformy a tam vše kontrolují. Myslí, že by její aktivitu bylo možné zjistit, i kdyby u sebe mobil neměla. Není toho názoru, že by je zajímaly její komentáře, ale úřady zadržují i lidi, kteří se pouze vrací do vlasti. To, že psala komentáře na sociální sítě, ani to, že se zajímá o politiku, dříve nezmínila, neboť byla podle svých slov ve stresu a na vše zapomněla, myslela si, že to není vážný důvod. Psala, že Lukašenko není prezident a volby jsou zfalšované, a to pod přezdívkou X. Uvedená skupina Zerkalo je veřejně přístupná. Se svou rodinou je v kontaktu, ta momentálně problémy nemá, nicméně uvedla, že její matka byla křivě obviněna z krádeže peněz, zadržena a zbita, což může doložit fotografiemi. V minulém pohovoru uvedla, že zadržen byl i její bratranec a kamarád A.

8. Žalobkyně ve správním řízení předložila oznámení o zastavení trestního stíhání a předběžného vyšetřování vedené proti její matce v roce 2021. V roce 2024 žalobkyně uzavřela v ČR manželství s ukrajinským státním příslušníkem. Po seznámení s podklady žalobkyně předložila dále rozhodnutí ve věci správního přestupku matky žalobkyně ze dne 2. 5. 2024 o uložení pokuty 800 běloruských rublů za to, že dne 13. 4. 2021 umístila na stránku sociální sítě Odnoklassniki komentář, který je považován běloruskými orgány za extremistický. Zároveň zaslala sdělení její matky ohledně její zadržení dne 30. 4. 2024, kdy ji navštívila policie s dotazem ohledně pobytu žalobkyně a poté byla omezena na osobní svobodě po dobu 2 dnů, aby ji soud uložil pokutu za propagaci extrémismu.
9. Žalovaný jako podklad pro napadené rozhodnutí použil dvě zprávy o zemi původu. Z Informace OAMP – Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 4. 7. 2023, se podává, že domovský stát žalobkyně je oficiálně poloprezidentskou republikou v čele s prezidentem, který má však v politickém systému dominantní vliv. Současná hlava státu Alexandr Lukašenko vládne od roku 1994, změnami ústavy v roce 2022 si navíc zajistil de facto doživotní výkon funkce. V zemi jsou pravidelně falšovány volby. Prezident má navíc možnost podřídit jakýkoliv ozbrojený sbor svému osobnímu velení, což se také děje. Bělorusko sice ratifikovalo některé smlouvy o lidských právech a základních svobodách, nicméně v zemi dochází podle dostupných zpráv k mučení, svévolnému zatýkání, se zadrženými je zacházeno nehumánně. Je možné uložit trest smrti, mimo jiné za vraždu, terorismus, válečné zločiny a zločiny proti lidskosti. Obecně zákony umožňují vycestovat, může však docházet k restrikcím. S Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) spolupracovala vláda omezeně. V zemi neprobíhá žádný ozbrojený konflikt, je nicméně patrné napětí s Ukrajinou kvůli válce, neboť Bělorusko je spojencem Ruska. Z Informace OAMP – Bělorusko – Situace účastníků protestů z roku 2020, kontroly na bělorusko-ruských hranicích, situace Běloruských občanů po dlouhodobém pobytu v zahraničí, monitoring sociálních sítí a kontrola telefonů, vojenská služba, pluk Kalinovského a dobrovolnické sbory na Ukrajině, ze dne 23. 4. 2024, vyplývá, že většina osob zadržených v souvislosti s protesty v roce 2020 byla již propuštěna, nicméně běloruský režim nadále vyhledává účastníky těchto demonstrací a počet složek se stále rozšiřuje. Na hranicích dochází k namátkovým kontrolám elektronických zařízení a zavazadel. Nicméně pokud osoba nefiguruje na seznamu odpůrců režimu, žádný postih jí nehrozí. K případům, kdy jsou podezřelé osoby nuceny předkládat svá zařízení ke kontrole státním orgánům, skutečně dochází. Navrátilci v očekávání kontroly mažou data na svých telefonech. Orgány veřejné moci rutinně monitorují veřejně přístupné účty na sociálních sítích. I samotné členství v těchto skupinách, případně sdílení protirežimního obsahu je důvodem pro zadržení, stejně jako emotikony nebo pouhé komentáře. Existují nicméně

způsoby, jak svou aktivitu smazat, aniž by byla jinými uživateli dohledatelná. V případě sítě Odnoklassniki a VKontakte se nedá spolehnout na anonymní funkce.

10. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.
11. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
12. Podle § 10a odst. 1 zákona o azylu „[ž]ádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, (...) e) podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.“
13. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu „[p]odal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“
14. Podle § 25 zákona o azylu „[ř]ízení se dále zastaví, jestliže (...) i) je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřijatelná.“
15. Podmínkou pro přijatelnost opakované žádosti je, že se musí jednat o takové skutečnosti či zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění žadatele zkoumány v předchozím řízení. V této souvislosti soud připomíná, že v rámci azylového řízení existují dvě základní povinnosti – břemeno tvrzení a břemeno důkazní. Jak již Nejvyšší správní soud vyslovil ve svém rozsudku ze dne 7. 12. 2005, č. j. 4Azs 151/2005–86: „Zatímco důkazní břemeno může v některých případech nést i správní orgán, povinnost tvrzení leží vždy na žadateli o azyl. Představa, že by správní orgán sám zjišťoval pronásledování či potenciální ohrožení žadatele o azyl v zemi jeho původu, je zcela nerealná. Žadatel sám nejlépe ví, z jakých důvodů svou zemi původu opustil, zda byl pronásledován a z jakých důvodů. V průběhu řízení o udělení azylu musí žadatel uvést veškeré relevantní důvody, na základě kterých poté správní orgán jeho žádost posoudí.“ Nejvyšší správní soud dovodil, že pokud žadatel neuvedl všechny důvody své žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jedná se o skutečnost přičitatelnou pouze k jeho tíži a nelze akceptovat, že by neunesení břemene tvrzení mohl zhojit pomocí podání další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany.
16. Institut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl bez vlastní viny uplatnit během předchozího řízení. Zpravidla se přitom bude jednat o takové skutečnosti, k nimž došlo v důsledku plynutí času. Jako takové lze připomenout např. změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.
17. V dané věci je přezkoumáváno rozhodnutí o opakované žádosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Podle § 25 písm. i) ve spojení s § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žalovaný řízení zastaví, podal-li cizinec nepřijatelnou žádost v tom smyslu, že v ní neuvedl nové azylově relevantní skutečnosti. Soud odkazuje na závěry vyjádřené v rozsudku NSS ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, podle nějž „[u]stanovení § 10a písm. e) zákona o azylu představuje jistý filtr, jehož prostřednictvím je možné propustit do dalšího opakovaného řízení o

udělení mezinárodní ochrany již jednou rozhodnutou věc. Jedná se přitom o výjimku, kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté, tzv. res iudicata, resp. v daném případě res administrata.“ Tímto způsobem žalovaný postupoval i v projednávaném případě. Žádost neposuzoval meritorně, pouze ověřoval, zda nenastaly v řízení nové skutečnosti, a dospěl k negativnímu závěru, proto řízení zastavil, aniž se zabýval žádostí meritorně. V tomto směru je omezen i přezkum soudem, který posuzuje pouze, zda nenastaly nové azylově relevantní důvody, které by jediné mohly způsobit opětovné věcné posouzení případu.

18. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí ze dne 26. 6. 2024 přihlédl k tvrzení žalobkyně o hrozbě pronásledování z důvodu komentářů žalobkyně na sociální síti v roce 2020 i potrestání matky žalobkyně v roce 2024. Dospěl však k závěru, že tvrzení ohledně příspěvků na sociální síti z roku 2020 mohla žalobkyně uplatnit již v předchozím azylovém řízení, přitom příspěvky nepředložila. Zároveň nebyla v Bělorusku nijak politicky aktivní a není v silách běloruských orgánů monitorovat veškeré příspěvky na sítích. Žalobkyně nespadá do skupiny osob, pro které by návrat do Běloruska znamenal s velkou pravděpodobností obtíže. Jednání matky, za které ji byla uložena pokuta, nesouvisí se žalobkyní, žalobkyně nepublikovala příspěvky na stejné sociální síti. Běloruské orgány pravidelně zjišťují, zda se vrátily osoby dlouhodobě pobývající v zahraničí, aniž by to pro ně mělo nějaké následky. Pokud by žalobkyně byla podezřelá z protirežimní aktivity, byly by proti ní podniknuty kroky, o nichž by matka byla srozuměna. Rozhodnutí žalovaného dle soudu obsahuje srozumitelné úvahy odpovídající tvrzení žalobkyně, proto není důvodná žalobní námitka nepřezkoumatelnosti.
19. V projednávané věci je přezkoumávána opakovaná žádost, soud tak odkazuje na již citovaný rozsudek NSS č. j. 9 Azs 5/2009-65, podle nějž *„[i]nstitut opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neslouží k upřesňování či skutkovému doplňování předchozí žádosti. Jeho hlavním smyslem a účelem je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího řízení. Zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele.“* Není primárně úlohou soudu zkoumat obecně skutkový stav v zemi původu, ale srovnat jej se situací, která tu byla v době vydání prvního rozhodnutí, a následně posoudit, zda se objevily nové skutečnosti svědčící o hrozbě pronásledování nebo vážné újmy, které zároveň nebyly bez zavinění žalobkyně předmětem zkoumání v pravomocně skončeném řízení o první žádosti.
20. Ohledně situace v domovské zemi žalobkyně vycházel žalovaný především ze zpráv o zemi původu, konkrétně z Informace OAMP – Bělorusko – Bezpečnostní a politická situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, ze dne 4. 7. 2023, a z Informace OAMP – Bělorusko – Situace účastníků protestů z roku 2020, kontroly na bělorusko-ruských hranicích, situace Běloruských občanů po dlouhodobém pobytu v zahraničí, monitoring sociálních sítí a kontrola telefonů, vojenská služba, pluk Kalinovského a dobrovolnické sbory na Ukrajině, ze dne 23. 4. 2024. Jelikož námitka míří patrně proti použitým zprávám, přezkoumal je zdejší soud taktéž z hlediska požadavků na ně kladených, jak je NSS vymezil v rozsudku ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 Azs 105/2008-81, kdy tyto informace musejí být *„v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.“* Uvedené

informace se vztahují k zemi původu i specifické situaci žalobkyně, která se podle svých slov zapojila do odporu proti současnému režimu v Bělorusku, a jsou tedy ve vztahu k projednávanému případu relevantní. Vycházejí z různých zdrojů [zejména zprávy neziskových organizací zaměřených na ochranu lidských práv, Agentury Evropské unie pro azyl (EUAA), Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR), orgánů jiných států EU s obdobnou působností jako žalovaný], které jsou v materiálech korektně a transparentně citovány, a lze je bez větších obtíží dohledat. Ve vztahu k aktuálnosti soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 22. 1. 2020, č. j. 6 Azs 109/2019-74, podle nějž „[z]astaralost zpráv o zemi původu nelze posuzovat (čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany) pouze na základě faktu, že od vypracování, resp. vydání takové zprávy uplynul určitý čas. Zastaralá je taková zpráva, jež obsahuje informace, které v důsledku změny okolností v období mezi vypracováním zprávy a jejím použitím již nejsou aktuální, neboť situace popsaná ve zprávě se změnila.“ Od vyhotovení uvedeného materiálu uplynul v době vydání napadeného rozhodnutí méně než rok. Ani v řízení před žalovaným, ani následně před soudem nevyšlo najevo, že by se situace v Bělorusku změnila tak, že by již nebylo možné jmenované zprávy za aktuální považovat, resp. že by se situace v Bělorusku zhoršila. Soud proto uzavírá, že uvedené informace o zemi původu splňují judikaturou požadovaná kritéria, a jako takové plně postačují jako pramen pro porovnání současného skutkového stavu se situací, jaká tu byla v době prvního rozhodnutí. Námitka nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci není důvodná.

21. Z uvedených zpráv vyplývá, že situace v zemi původu žalobkyně zůstává i nadále špatná, opozice je perzekvována a lidská práva jsou orgány tohoto státu setrvale porušována. Zároveň ale z ničeho neplyne, že by v zemi došlo ke změně poměrů ve smyslu nové skutečnosti podle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný zjistil skutkový stav v uspokojivé míře, aniž by se situace v zemi původu od rozhodnutí o první žádosti změnila.
22. Ohledně výhrady nezákonnosti soud poukazuje na skutečnost, že první žádost žalobkyně o azyl byla shledána účelovou, tedy že byla žalobkyně považována za nevěrohodnou. Takový závěr zásadně ztěžuje postavení žadatele v případné nové žádosti, zejména pokud tvrdí okolnosti, které zde měly být přítomny již v době podání předchozí žádosti o mezinárodní ochranu.
23. Žalobkyně podala první žádost o mezinárodní ochranu dne 11. 12. 2020. Z poskytnutí údajů k druhé žádosti plyne, že komentáře na Instagram měla zveřejnit od podzimu roku 2020 až do roku 2021, tedy v době podání první žádosti. Ve správním řízení žalobkyně dne 10. 1. 2024 sdělila, že byla v předchozím řízení ve stresu a na vše zapomněla, zároveň to tehdy nepovažovala za důležité. První rozhodnutí bylo vydáno dne 16. 2. 2022, správní řízení tehdy trvalo déle než rok. Žalobkyně tudíž měla i přes akceptovaný stres dostatek příležitostí uvést tyto důvody v průběhu řízení o první žádosti, případně během soudního řízení, kde byla navíc zastoupena advokátem. Za rozhodné soud považuje skutečnost, že přes výzvu ve správním ale i nyní soudním řízení žalobkyně nepředložila jí tvrzené příspěvky, které by mohly vést k újmě v zemi původu. Ve spojení s dříve soudy konstatované nevěrohodnosti azylového příběhu žalobkyně tak musí i nyní soud konstatovat totéž. Tvrzení žalobkyně o důvodech opomenutí uvedení hrozby pronásledování z důvodu publikace příspěvků na Instagramu je nevěrohodné, pokud dříve obavu z pronásledování spatřovala již v návratu samotném. Proto soud trvá na prokázání existence tvrzených příspěvků na sociální síti a to i se zřetelem ke správnímu či trestnímu řízení proti rodinným příslušníkům žalobkyně za

jejich příspěvky na sociálních sítích. Pokud by soud připustil, že teprve vedením řízení proti matce žalobkyně (posléze i bratrovi) za jejich příspěvky na sociální síti si žalobkyně uvědomila, že může být v případě návratu vystavena pronásledování, tvrzenou činnost na sociální síti neprokázala, přičemž takto prokázat mohla, nehledě k dříve konstatované nevěrohodnosti azylového příběhu, tedy i žalobkyně samotné. Ostatně pokud již dříve spatřovala žalobkyně možnou újmu v bezdůvodném pronásledování v zemi původu, je vnitřně rozporné, pokud by tutéž obavu nepociťovala již z důvodu tvrzené aktivity na sociální síti, kdy soud není schopen stanovit, nakolik je možné zjištění identity anonymního tvůrce anonymního příspěvku. Tvrzenému zásahu represivních složek do mobilního telefonu lze předejít výměnou telefonu či odstraněním přístupu do sociálních sítí v telefonu, neboť lze vyloučit, že by provozovatel Instagramu spolupracoval s běloruskými orgány za účelem zjištění identity žalobkyně. Pokud žalobkyně nedohledala tvrzené příspěvky zjevně již ve správním řízení, znamená to nejméně to, že příspěvky již neexistují, a tudíž žalobkyni nehrozí tvrzená újma pronásledování. Ze skutečnosti, že byly pronásledováni členové rodiny žalobkyně za příspěvky na sociální síti, nelze dovodit, že by žalobkyni hrozila tatáž újma, jestliže se nedopouští shodné činnosti. Tvrzená politická činnost žalobkyně měla spočívat ve zveřejnění příspěvků na Instagramu, bylo tak na žalobkyni dané prokázat. Žalovaný neměl možnost prokázat opak, jak se domáhá žaloba.

24. Dle soudu nebyly splněny podmínky pro opětovné meritorní posouzení žádosti (tedy zda žalobkyni svědčí azylový důvod podle § 12 písm. b) zákona o azylu), jelikož existence důvodu možného pronásledování měly být žalobkyni známy již v době předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany, aniž by takto již dříve žalobkyně tvrdila, přičemž jí nic nebránilo takto učinit. Soud nadto uvádí, že nespokojenost se stavem dodržování lidských práv či původ žadatele ze země s nedemokratickým či autoritativním režimem nejsou samy o sobě důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (rozsudek NSS ze dne 21. 11. 2003, č. j. 7 Azs 13/2003-40), což již bylo judikováno i ve vztahu k Bělorusku (rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2023, č. j. 2 Azs 47/2023-19).
25. Žalobkyně opakovaně žádala o mezinárodní ochranu s cílem získání pobytového oprávnění. Instituty upravené zákonem o azylu však neslouží k tomuto účelu, což NSS vyjádřil v rozsudku ze dne 22. 1. 2004, č. j. 5 Azs 47/2003-48, kdy judikoval, že „[p]oskytnutí azylu je zcela specifickým důvodem pobytu cizinců na území České republiky a nelze jej zaměňovat s jinými legálními formami pobytu cizinců na území ČR, tak jak jsou upraveny např. v zákoně č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR.“ Cílem těchto institutů je ochrana těch osob, které jsou ve své vlasti pronásledovány či jim tam hrozí jiná vážná újma na životě, zdraví či lidské důstojnosti.
26. Na základě výše uvedeného soud žalobu zamítl pro nedůvodnost podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží. Žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 27. 2. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce